

věno a obnoveno usnesení prvního soudu, vydané o odporu ohrožené strany. Na věci neměnilo by ničeho, kdyby bylo pravdou, že statek J. a rustikalie, o něž tu jde, prodány byly jako celek, neboť rozhoduje toliko, že v době podání návrhu na povolení zatímného opatření byla odpůrkyně Berta S-ová knihovni vlastnicí rustikálií, když, jak bylo zdůrazněno, jinak byl osvědčen jak nárok, tak obava.

Čís. 6390.

Válečné půjčky, jichž nebylo použito ani k výměně podle zákona ze dne 30. září 1924, čís. 216 sb. z. a n. ani k úpisu čtvrté státní půjčky a jež byly odvedeny úřadu bez náhrady, nejsou »majetkem« ve smyslu § 99 j. n.

(Rozh. ze dne 20. října 1926, R I 929/26.)

Žalobu proti cizozemci zadala tuzemská filiálka banky u soudu svého sídla, odůvodňujíc místní příslušnost tím, že žalovaný má u žalobkyně v úschově dluhopisy válečných půjček. Námitku místní nepříslušnosti soud prvního stupně zamítl, rekursní soud námitce vyhověl a žalobu odmítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podmínkou příslušnosti podle § 99 j. n. jest, by v obvodu procesního soudu byl majetek žalovaného. Podle zjištění nižších soudů měl žalovaný v den podání žaloby, t. j. 19. července 1925 u žalobkyně v úschově dluhopisy rakouských půjček, jichž nebylo použito ani k výměně podle zákona č. 216 z roku 1924 sb. z. a n., ani k úpisu čtvrté státní půjčky, a jež několik dní po podání žaloby byly odvedeny úřadu bez náhrady. Jde nyní o to, zda půjčky ty byly majetkem podle § 99 j. n. Žalobkyně sama netvrdila, že by měly cenu jako věci movité, na př. jako umělecké předměty nebo historické památky, přichází proto v úvahu jen hodnota jich jako cenných papírů vzhledem k peněžitým částkám, na něž zněly. Hodnotu tu nelze dovoditi ze zjištění nižších soudů, že ojedinělý bankovní závod přijímal do 25. července 1925 dluhopisy rakouských válečných půjček k částečnému zaplacení prvních splátek za prodané stavební losy v ceně jich 10% nominální hodnoty, přihlížeje však při výpočtu kupní ceny losů k tomu, že za válečné půjčky se mu ničeho nedostane. Za těchto okolností nelze jinak než souhlasiti s názorem rekursního soudu, že půjčky ty neměly hodnoty a že nebyly majetkem ve smyslu § 99 j. n.

Čís. 6391.

Byl-li věřitel s odporem proti platnosti vkladu zástavního práva poukázán, by do měsíce podal žalobu (§ 231 ex. ř.), trval jeho právní zájem na bezodkladném určení pouze po tuto dobu. Podána-li žaloba určovací až po této lhůtě, bylo na žalobci, by tvrdil a prokázal právní zá-